587/00

Den 14. februar 2000 blev i sag nr. 50.747:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har garantilønsforsikring i Codan Forsikring, klager ved Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta over, at selskabet har stoppet udbetalingen af garantiløn.

Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta har i skrivelse af 23/6 1999 redegjort for sagen således: "**SAGSFREMSTILLING:** Vores kunde har været selvstændig bagermester. For at sikre sig ved eventuel tab af erhvervsevne tegnede han ovennævnte forsikring i det daværende Hafnia – nu Codan. Vores kunde får konstateret melallergi og hans erhvervsevne-[tab] i sit fag som bagermester er 100 %. Codan har bevilget vores kunde 100 % præmiefritagelse og udbetaling af ydelse ved tab af erhvervsevne for perioden 26. januar 1999 og frem til 1. maj 1999. Vi er enig med Codan i, at vores kunde er berettiget til udbetaling af forsikringen, men er bestemt ikke enige med Codan i, at ydelsen skal stoppe 1. maj 1999. Det fremgår af sagens akter, at vores kunde er uddannet bagermester. Han havde selvstændig bagerforretning, men måtte afhænde denne på grund af konstateret melallergi. Som følge heraf er en omskoling til et andet erhverv ganske nødvendig og der er i relation hertil tale om en markant indtægtsnedgang. Indtægten i dag er bruttorevalidering. **ARGUMENTATION:** … Det er indiskutabelt, at størrelsen af vores kundes erhvervsevnetab som bager er 100 %. Han er på nuværende tidspunkt ved at forbedre sin erhvervsevne idet han er under omskoling til opretter. Han er derfor berettiget til fuld ydelse fra forsikringen sålænge omskolingen varer. Codan finder dog, at forsikrin-

gen ikke dækker ved faginvaliditet, men alene dækker når den generelle erhvervsevne er nedsat i væsentlig omfang. Giver Ankenævnet for Forsikring Codan medhold i, at forsikringen alene dækker såfremt den generelle erhvervsevne er nedsat i væsentligt omfang finder vi alligevel at Codan skal betale svarende til faginvaliditet. Således har assurandøren i tegningssituationen fortalt vores kunde, at forsikringen dækkede ved faginvaliditet, hvorfor forsikringen på dette grundlag blev tegnet. Det eventuelle forhold, at assurandøren har lovet mere end produktet kan holde finder vi ikke kan fritage selskabet for ansvar, idet selskabet hæfter for de aftaler og løfter som deres assurandør har lavet. Vores kunde har heller ikke, eller burde have konstateret, at assurandørens påstand om dækning ved faginvaliditet var forkert, hvorfor Codan i henhold til aftalelovens kapitel 2 § 11 stk. 1 skal anerkende, at der er tale om en forsikring der dækker ved faginvaliditet. At assurandøren ved tegningen af forsikringen har fortalt, at forsikringen dækker ved faginvaliditet bekræftes af vedlagte udtalelse fra den tidligere assurandør i Hafnia C.M. Det var ham der tegnede forsikringen til vores kunde. **KONKLUSION:** Sammenfattende må vi fremsætte krav om, at der – sålænge vores kunde er under omskoling for at forbedre sin erhvervsevne – udbetales fuld præmiefritagelse og fuld ydelse for tab af erhvervsevne, ligesom vi må stille krav om rente jf. FAL § 24."

Selskabet har i skrivelse af 7/7 1999 anført: "Det må fastholdes, at forsikringen alene dækker forsikredes generelle erhvervsevne. Det fremgår af de lægelige akter – og ses ikke bestridt – at klageren lider af melallergi, og at han alene er erhvervsudygtig i erhverv, hvor han er i kontakt med mel. Klagerens generelle erhvervsevne kan derfor på ingen måde anses for nedsat i blot nær erstatningsberettigende grad. Det bestrides, at den tidligere assurandør C.M. i det fremlagte bilag skulle give udtryk for, at forsikringen dækker (klageren) ved faginvaliditet, eller at noget sådant skulle være omtalt i forbindelse med tegningen. Foranlediget af bilaget har jeg kontaktet assurandøren telefonisk. Han oplyste, at han ikke konkret kunne huske den pågældende forsikrings tegning. Han forklarede overfor mig, at han i forbindelse med tegningen havde forklaret, at stillingsbetegnelser på policen tjente til at tarifere forsikringen med. Han erindrede derimod ikke, at han skulle have udtalt sig konkret om, hvorvidt forsikringen dækkede klageren ved faginvaliditet i relation til klagerens fag som bager. Videre stod det ikke assurandøren ganske klart, om han i forbindelse med den konkrete tegning havde omtalt muligheden for eventuel udbetaling under revalidering, eller om bemærkningen herom i erklæringen

beroede på efterrationalisering. Denne mulighed var tidligere omtalt i et 'udbetalingsbilag' til GarantiLønspolicerne. Som nævnt under Codans korrespondance med Nævnet i den ovenfor nævnte sag 36.859, var dette bilag imidlertid blevet afskaffet før 1991, hvor klagerens forsikring blev tegnet. Salget var orienteret herom og om indflydelsen på selskabets skadebehandling. Det forekommer ikke sandsynligt, at assurandøren i foråret 1991 skulle have udtalt sig i direkte modstrid med selskabets instrukser, og på baggrund af et materiale der ikke længere måtte anvendes eller blev udleveret til forsikringstagerne. Selv hvis Nævnet skulle vælge at læse assurandørens erklæring, som om han i forbindelse med tegningen havde omtalt faginvaliditet, er selskabet ikke bundet af en sådan udtalelse. Det er såvel i teori som praksis alment anerkendt, at en assurandør ikke har afslutningsfuldmagt; og langt mindre fuldmagt til at ændre på de policevilkår, der er fastsat af selskabet. Der er enighed i teori og praksis om, at assurandøren ikke er bemyndiget til at antage en forsikring, og at en forsikringstager ikke **kan** være i god tro omkring dette; og at selskabet derfor i medfør af aftalelovens § 11, stk. 1 ikke er bundet af et eventuelt tilsagn fra assurandørers side."

Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta har oplyst, at klageren på tegningstidspunktet fik udleveret det af selskabet omtalte "udbetalingsbilag", men at det er bortkommet. Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta har i den forbindelse henvist til ankenævnskendelse nr. 47.676.

Selskabet her hertil bemærket, at selskabet ophørte med at udlevere det omtalte "udbetalingsbilag" ultimo 1990, og at klagerens forsikring blev tegnet i 1991.

Den omtalte assurandør har den 1/6 1999 afgivet følgende erklæring: "Jeg bekræfter hermed, at ved tegning af garantiløn til bagermester E.J., var informationen fra selskabet, at ved 50% uarbejdsdygtighed ville trin 1 starte udbetaling efter 3 mdr. karens periode, efter 12 mdr. ville fuld udbetaling påbegyndes hvis arbejdssituationen var uændret. Det fremgår helt klart i policen at, er der tale om 50% uarbejdsdygtighed (første trin) og 66 2/3 % vil der forfalde fuld udbetaling til det fyldte 67. år. I denne situation er der tale om 100% uarbejdsdygtighed, udfra et uddannelsessynspunkt da E.J. har måttet afhænde sin virksomhed. Ud fra de oplysninger Hafnia har givet til deres salgspersonale, vil der være tale om løftebrud, da E.J. ikke er arbejdsdygtig i sit nuværende erhverv. Haf-

nia tilbød også, at være behjælpelig med efteruddannelse, så forsikrede kunne oppebære samme indtægt, som før uarbejdsdygtighed indtraf."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**§ 3. Dækning af invaliditet. A. Definition af invaliditet.** Ret til GarantiLøn og fritagelse for betaling af præmie kan indtræde, hvis den forsikredes erhvervsevne nedsættes på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, uden at det skyldes forsæt. Nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til – bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed – at tjene, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. … Hvis erhvervsevnen nedsættes til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne er der ret til udbetaling af fuld GarantiLøn og fuld fritagelse for betaling af præmie. Hvis erhvervsevnen nedsættes til mellem 1/2 og 1/3, udbetales GarantiLøn med den procentsats, som svarer til erhvervsudygtighedsgraden. Samtidig nedsættes præmien til halvdelen af den samlede præmie for forsikringen. Hvis erhvervsevnen ikke nedsættes med mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne, er der hverken ret til udbetaling af GarantiLøn eller fritagelse for betaling af præmie."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og må give selskabet medhold i, at forsikringen yder dækning mod erhvervsevnetab i ethvert erhverv, således at det er klagerens generelle erhvervsevnetab, der skal være nedsat henholdsvis med 2/3 eller 1/2, hvilket ikke kan anses for godtgjort. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet i medfør af forsikringsbetingelserne at udbetale garantiløn efter den 1/5 1999.

Om den omhandlede assurandør har givet klageren en ukorrekt vejledning i forbindelse med forsikringens tegning og på den måde har bundet selskabet i videre omfang, end forsikringsbetingelserne foreskriver, kan ikke afgøres uden en nærmere bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald foregå ved domstolene. Nævnet må derfor afstå fra at viderebehandle denne del af sagen, jf. § 4 i nævnets vedtægter.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen vedrørende udbetaling i medfør af forsikringsbetingelserne kan ikke tages til følge.

Nævnet kan ikke i øvrigt afgøre sagen.

J. Hermann
formand